

alebo interpretujúceho výkonného umelca. Pokiaľ však meno nebolo uvedené v súlade s článkom 5 ods. 3 písm. e) smernice 2001/29, treba považovať uvedenú povinnosť za splnenú, hoci je uvedený len zdroj.

(¹) Ú. v. EÚ C 148, 5.6.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 8. decembra 2011 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo — Španielsko) — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA/Administración General del Estado

(Vec C-157/10) (¹)

(Voľný pohyb kapitálu — Daň z príjmov právnických osôb — Zmluva o zamedzení dvojitého zdanenia — Zákaz odpočtu dane, ktorá je splatná, ale nebola odvedená v iných členských štátoch)

(2012/C 32/12)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Žalovaný: Administración General del Estado

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Tribunal Supremo — Výklad článkov 63 ZFEÚ a 65 ZFEÚ — Daň z príjmu právnických osôb — Vnútroštátna právna úprava a zmluva v oblasti dvojitého zdanenia, ktorá zakazuje odpočet splatnej dane, ktorá však nebola odvedená v iných členských štátoch, z príjmu dosiahnutého na ich území

Výrok rozsudku

Článok 67 Zmluvy EHS a článok 1 smernice Rady 88/361/EHS z 24. júna 1988, ktorou sa vykonáva článok 67 zmluvy [článok zrušený Amsterdamskou zmluvou], nebránia vnútroštátnej právnej úprave členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá v prípade dane z príjmov právnických osôb a v rámci pravidiel o zamedzení dvojitého zdanenia zakazuje vykonať odpočet sumy dane splatnej v iných členských štátoch Európskej únie z príjmu dosiahnutého na ich území, ktorý podlieha tejto dani v prípade, že napriek splatnosti nebola zaplatená z dôvodu oslobodenia, zníženia alebo akej-

koľvek inej daňovej výhody, ak táto právna úprava nie je diskriminačná v porovnaní so zdanením výnosov dosiahnutých v tomto členskom štáte, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 179, 3.7.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 8. decembra 2011 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden — Holandsko) — Residex Capital IV CV/Gemeente Rotterdam

(Vec C-275/10) (¹)

(Článok 88 ods. 3 ES — Štátna pomoc — Pomoc poskytnutá vo forme záruky veriteľovi, aby mohol poskytnúť úver dlžníkovi — Rozpor s procesnými pravidlami — Povinnosť vymáhania — Neplatnosť — Oprávnenia vnútroštátného súdu)

(2012/C 32/13)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Residex Capital IV CV

Žalovaný: Gemeente Rotterdam

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Hoge Raad der Nederlanden — Štátna pomoc — Výklad článku 108 ods. 3 ZFEÚ — Pomoc poskytnutá vo forme záruky veriteľovi, aby mohol poskytnúť úver dlžníkovi — Rozpor s procesnými pravidlami — Oprávnenia vnútroštátnych súdov

Výrok rozsudku

Posledná veta článku 88 ods. 3 ES sa má vykladať v tom zmysle, že v situácii, ako je tá v spore vo veci samej, v ktorej bola protiprávna pomoc vykonaná prostredníctvom záruky poskytnutej orgánom verejnej moci na zabezpečenie úveru, ktorý finančná inštitúcia poskytla podniku, ktorý by za obvyklých trhových podmienok takého financovanie nemohol získať, sú vnútroštátne súdy oprávnené zrušiť záruku. Pri výkone tejto právomoci sú uvedené súdy povinné zabezpečiť vrátenie pomoci a na tieto účely môžu zrušiť záruku najmä vtedy, ak pri neexistencii menej závažných procesných opatrení môže toto zrušenie viesť k obnoveniu stavu hospodárskej súťaže pred poskytnutím tejto záruky alebo toto obnovenie uľahčiť.

(¹) Ú. v. EÚ C 246, 11.9.2010.